

Svaz českých a moravských bytových družstev

Instalace měření dodaného množství teplé vody Naplňování § 78, odst. 6 zákona č. 458/2000 Sb. (v platném znění, po novele č. 158/2009 Sb.)

V průběhu měsíce května 2010 byla pražská bytová družstva oslovena dopisem Pražské teplárenské a.s., ve kterém tato společnost nabízí svým odběratelům možnost rozhodnutí, zda přistoupí na dohodu o způsobu rozdělení nákladů na jednotlivá odběrná místa mezi všemi odběrateli připojenými na předávací stanici a konkrétním dodavatelem, tj. PT a.s., či budou požadovat instalaci měření dodaného množství teplé vody. V tomto případě PT a.s. odkazuje odběratele na prostudování přílohy B svého dopisu. Dle stanovisek pracovníků bytových družstev je možno některé informace obsažené v této příloze považovat za zavádějící, případně za informace, které jsou v rozporu se zákonem č. 458/2000 Sb.

Po prostudování dotčeného dopisu PT a.s. je nutno konstatovat, že některé v něm uváděné skutečnosti nejsou v souladu se zněním zákona č. 158/2009 Sb. a jsou v rozporu se stanoviskem Státní energetické inspekce, které Svaz českých a moravských bytových družstev v této věci získal (toto stanovisko již bylo svazem zveřejněno a je také přílohou této informace). Pro snadnější informovanost a lepší orientaci pracovníků bytových družstev v této problematice uvádíme následující:

1. S žádostí o oficiální výklad ustanovení § 78 odst. 6 uvedeného zákona svaz oslovil SEI ČR, která ve svém stanovisku ze dne 12. 2. 2010, které tvoří přílohu této informace, jednoznačně stanovuje, jaké jsou povinnosti dodavatele teplé vody a jaké odběratele, tedy vlastníků bytových domů. Toto stanovisko je známo též Pražské teplárenské a.s.
2. V souvislosti se stanoviskem SEI ČR a dopisem PT a.s. upozorňujeme na skutečnost, že PT a.s. se snaží přenést řadu povinností nad rámec zákona na odběratele s odvoláním na § 77 odst. 3 první věty s tím, že dojde ke změně parametrů teplotnosné látky. S tímto zdůvodněním se PT a.s. snaží přenést povinnost upravit odběrné tepelné zařízení na náklad odběratele. Tento výklad však není správný, neboť instalací měřícího zařízení nedochází ke změně parametrů teplotnosné látky. Pokud by došlo ke změně parametrů teplotnosného media, pak by bylo povinností dodavatele o této skutečnosti informovat odběratele minimálně s předstihem 12 měsíců – viz poslední věta § 77 odst. 3.:
„ Změnu parametrů vyžadující úpravu odběrného tepelného zařízení je povinen držitel licence oznámit písemně nejméně 12 měsíců předem“.
3. Podle ustanovení § 77, odst. 3 má dokonce odběratel při změně parametrů teplotnosné látky možnost vypovědět včas smlouvu o dodávce tepelné energie, tzn. odpojit se od zařízení dodavatele a dodávku teplé vody si zajišťovat sám.

4. V textu přílohy B dopisu PT a.s. společnost uvádí v prvním odstavci na str. 6, že měřicí zařízení je rozděleno na dvě samostatné části s tím, že dodavatel na své náklady pořídí a bude odpovídat za měřicí zařízení a odběratel za část zajišťující cirkulaci uvnitř objektu. Toto je v hrubém rozporu s ustanovením zákona, kde je v § 78 Měření uvedeno následující:

„(1) Povinností držitele licence na výrobu a držitele licence na rozvod je dodávku tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat podle skutečných parametrů teplotnosné látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem¹²⁾. Odběratel má právo na ověření správnosti odečtu naměřených hodnot. U domovní předávací stanice lze instalovat měření¹²⁾ tepelné energie na vstupu nebo na výstupu z domovní předávací stanice.“

Dodavatel se zde snaží podle jím provedeného popisu měřicího zařízení jeho rozdělením, přenést náklady na odběratele. V přiloženém stanovisku SEI je na str. 2 ve třetím odstavci jednoznačně uvedeno, že „měřicí zařízení je nutno považovat za soubor jednotlivých částí nebo součástí, které v celku plní funkci měření. V tomto smyslu jde o nedělitelnou věc, ve smyslu § 120 odst. 1 občanského zákoníku.“

5. Dopis PT a.s. zcela opomíjí normální řešení vycházející ze zákona, kdy dodavatel je povinen instalovat úplné měření jak podle metody A, tj. včetně oběhového čerpadla, tak jak je uvedeno v MPM 22-07, nebo podle metody B.

Rozhodnutí, zda požadovat osazení měření dodaného množství teplé vody, dle kterého bude spotřeba teplé vody měřena, vyhodnocována a následně také placena, či přistoupit na dohodu o způsobu rozdělení nákladů na jednotlivá odběrná místa mezi všemi odběrateli připojenými na předávací stanici a konkrétním dodavatelem, náleží zcela jistě po posouzení konkrétních podmínek jednotlivým odběratelům. Pokud otázku měření porovnáme s ostatními druhy energií (elektrina, plyn, teplo), které jsou měřeny, pak zde není jediný důvod, proč by teplá voda a její spotřeba neměla být měřena.

Existují argumenty pro i proti, tak jako vždy. Zástupci teplotrenských společností popírají smysl měření s tím, že toto zbytečně zvýší náklady na dodávku teplé vody. Dále dodavatelé napadají přesnost instalovaného měření. Svaz na základě jednání s vybranými odborníky a po přezkoumání předložených metrologických expertýz (zákon č. 505/1990 Sb.) konstatuje, že námitky vůči „přesnosti“ měření nejsou opodstatněné. Na druhou stranu zaznamenáváme úvahy odběratelů, proč se dodavatelé tak urputně brání instalaci měření, když je nic nestojí – zákon umožňuje náklady na instalaci měření zahrnout do ceny tepelné energie a v konečném důsledku budou tedy tyto náklady odběrateli hrazeny. Zdůvodnění pro aktivity dodavatelů v neprospěch měření pak tito odběratelé vidí ve snaze skrýt případné nepřiměřené ztráty v systému výroby a rozvodu teplé vody.

V případě zájmu o instalaci měření doporučujeme odběratelům požádat dodavatele teplé vody doporučeným dopisem o sdělení termínu instalace měření TV v souladu s § 78, odst. 6, zák. č. 458/2000 Sb.

Povinnosti držitele licence

Dle názoru svazu je třeba, aby odběratel tepelné energie znal nejen svá práva a povinnosti, ale aby si byl také vědom povinností, které jsou zákonem kladeny na držitele licence na výrobu či rozvod tepelné energie.

Zákon č. 458/2000 Sb. mimo jiné stanoví v § 11 odst. (1) písm. b) že:

*držitel licence je povinen předkládat Energetickému regulačnímu úřadu údaje pro rozhodnutí o cenách a údaje pro přípravu a **provádění programů zvýšení energetické účinnosti** a podporu a sledování energetických služeb a **jiných opatření ke zvýšení energetické účinnosti**,*

dále tento zákon v § 76 odst. (9) písm. b) ukládá držiteli licence na výrobu tepelné energie a držiteli licence na rozvod tepelné energie povinnost

*zřízovat, provozovat a udržovat zařízení pro dodávky tepelné energie tak, aby splňovala požadavky stanovené pro zajištění bezpečného, **hospodárného** a spolehlivého provozu a ochrany životního prostředí.*

Svaz je toho názoru, že na základě uvedených ustanovení je možno požadovat po dodavateli tepelné energie doložení splnění uvedených povinností, tedy doložení existence a realizace programů provádění zvýšení energetické účinnosti či jiných navazujících opatření, stejně tak jako doložení způsobu zajištění ekonomicky hospodárného provozu zařízení pro dodávky tepelné energie.

V Praze dne 10. 6. 2010

Příloha: Stanovisko SEI ČR ze dne 12. 2. 2010

¹²⁾ Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb.